

מ"ת 21850/10/16 - מדינת ישראל נגד שלום שרלי בן מוחה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 21850-10-16 מדינת ישראל נ' בן מוחה (עציר)
תיק חיצוני: 410543/2016

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	שלום שרלי בן מוחה (עציר)

החלטה

בפני בקשת המאשימה להורות על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו .

הנאשם, שלום שרלי בן מוחה נעצר ביום וכתב אישום הוגש נגדו ביום

כתב האישום

כתב האישום מייחס לנאשם כי ביום 19/09/2016 לאחר תאום עם אחרים מסר הנאשם 481.5 גרם קנבוס לאורן ועקנין וקטין שהיה איתו . זאת עשה הנאשם בהיותו נתון במעצר בית .

על אלה הואשם הנאשם בעבירות של סחר בסמים והפרת הוראה חוקית

ראיות לכאורה

הצדדים חלקו על ראיות לכאורה כאשר השאלה היחידה השנויה במחלוקת היא שאלת זיהויו של הנאשם ברמה הדרושה להקמת סיכוי סביר להרשעתו במיוחס לו.

באי כח הצדדים טענו בכתב בפירוט לעניין זיהויו של הנאשם .

כאמור, דבר הקשר בין הנאשמים האחרים לשם הבאת סמים מתל אביב לאשדוד אינו נתון במחלוקת וכן התרחיש האמור בכתב האישום בשעות ובמקומות בהן הובא בכתב האישום בחומר הראיות , כל שנתון במחלוקת הוא זהותו של הנאשם כמי שהגיע באופניים לרכב שבו היו אורן ועקנין והקטין וסיפק את הסם .

לפיכך על בית המשפט לסקור את הראיות בנוגע לזיהויו של הנאשם ולבחון אם הן מקימות סיכוי סביר לכך שבית המשפט שלאישום יקבע ממצא חיובי בדבר זיהויו הנאשם כמי שסיפק את הסם.

קשרים טרם העסקה ותוך כדי העסקה

אין מחלוקת כי התקיים קשר טלפוני ביום ובשעה הרלוונטיים בין ויקטור עזרן ובין הנאשם אך ב"כ הנאשם טוענת כי אותה תקשורת לא היתה קשורה לעסקה ואינה פרי של חוסר מזל.

אלא שאמרתיו של ויקטור עזרן עצמו מצביעה על מערך דברים המסבך את הנאשם בעסקה :

הראיות לכאורה מצביעות על כך שאלמוג עזרן שילח את אורן ועקנין ואת הקטין ברכב להביא סמים מתל אביב , בעת השילוח לא היתה כתובת ועל פי השיחות הוא היה אמור לקבל אותה מויקטור עזרן אביו.

ויקטור מוסר באמרתו ש"יכול להיות" שמסר לאורן את מספרו של הנאשם אבל לא זכור לו לשם מה . לאחר מכן, **מושמעת לו שיחתו עם אלמוג משעה 19:14 ובתגובה לה הוא קושר את הנאשם ישירות למסירת הכתובת שהיא הכתובת של הנאשם שנמסרה באותה השיחה לאלמוג עזרן [אמרה מיום 13/10/2016 שורות 280-286] לגבי שאר השיחות המפלילות אותו בקשר עם הנאשם בוחר ויקטור עזרן בזכות השתיקה .**

הנאשם באמרתו שומר גם הוא על זכות השתיקה כאשר מוטחות בו העובדות וסדר הזמנים .

במהלך השיחות המואזנות הנאשם נקשר במספר הטלפון שלו, ובשמו הפרטי כמי שעומד לספק את הסם .

עוד יש לומר כי שיטת הביצוע (הנחת הסמים בתא המטען) מוזכרת בשיחה 243 בין אלמוג עזרן לאבי ואזנה.

אמרתה של לירון זגורי - הערבה של הנאשם מיום 13/10/2016 מעידה כי עזבה את הנאשם עם אחרים או נעלה עליו את הדלת , היא זוכרת יום אחד שרבו ושרלי יצא מהבית . היא מאשרת שיחות טלפון בינה לבין שרלי בין השאר ביום 19/09/2016 . ואומרת בתשובה לשאלה שהיא "לא אמורה לדעת כל מה שהוא עושה" ועוד מוסיפה כי אינה יכולה לאשר שהייתה עם הנאשם באותו היום .

דוחו"ת תצפית : האיש אשר נצפה מוסר את הסם במהלך התצפית - לא זוהה על ידי הצופה.

מחדלי חקירה :

לא מצאתי כי העדרן של הראיות שמנתה הסניגורית בסיכומיה שבכתב עולה כדי מחדלי חקירה למעט העדר בדיקה של טביעת אצבע על שקית הסם .

ניתן לומר כי העדר בדיקה זה הוא אכן מחדל חקירה אך אין הוא פוגע בסיכויי ההרשעה עד להפחתה מתחת לסיכוי הסביר נוכח הראיות הנסיבתיות ועוצמתן .

הפרת הוראה חוקית

לא מצאתי לנכון לקבל את הרעיון כי הפרת תנאי שחרור מסורה לרצונו של הנאשם ואם ירצה יפר אותם ולא יהיה בדבר משום הפרת הוראה חוקית . המדובר בעבירה אשר לה משקל משמעותי ביותר ובדרך כלל לא יצווה בית המשפט על חלופת מעצר למי שהפר תנאי שחרור בסמוך למעצרו משיקול פשוט של אmon .

זמני השיחות והאירועים מצביעים על התאמה מדויקת ביום העסקה :

שעה	צד 1 (על פי מספר)	צד 2 (על פי מספר)	תוכן (ככל שהואזן)
14:20	ויקטור עזרן	שרלי בן מוחה	לא הואזן
14:25	ויקטור עזרן	שרלי בן מוחה	לא הואזן

1. אלמוג מבקש מויקטור כתובת. 2 "הוא" כבר בתל אביב 3. ויקטור אומר "בפלורנטין" ומבטיח לחזור לאלמוג מיד עם תשובה. לא הואזן	ויקטור עזרן	אלמוג עזרן	19:14
אלמוג אומר לאורן שיסע לפלורנטין ושאין לו עדיין כתובת מדויקת ממתין סמוך למחלף חולות ומתחיל לנסוע לת"א	שרלי בן מוחה אורן ועקנין	ויקטור עזרן אלמוג עזרן	19:16 19:18
בשיחה זו מוסר ויקטור לאלמוג את מספר הטלפון של הנאשם וכן כתובת רח' פרנקל 13 הוא מבקש שיתקשרו "אליו" כי "הוא" יוצא עוד 20 דקות עם האופניים וש"יראו את האזור לפני כן" אלמוג מוסר לאורן כתובת "פרנקל 13 " מצייין שקיבל אותה מאביו ויקטור מזהיר את אורן שיבדוק את האזור ומוסר לו שזה שרלי שהיה איתו תמיד ושהוא יפתח לו את תא המטען . מסרון ובו מספר הטלפון של הנאשם לא הואזן אין	אורן ועקנין אורן ועקנין ויקטור עזרן	אלמוג עזרן שרלי בן מוחה שרלי בן מוחה	19:18 19:19 19:22
שואל אם הגיעו "אליו" אלמוג אומר שיבדוק אין	אלמוג עזרן	ויקטור עזרן	19:25 19:25 19:39 19:41
אלמוג שואל את אורן אם היה אצלו ואורן משיב שהוא סורק את השטח נוסע מרחוב גנני לרחוב פרנקל אין	אורן ועקנין אורן ועקנין	שרלי בן מוחה אלמוג עזרן	19:40 19:41
מגיע אדם רכוב על אופניים משוחח עם ועקנין ואחר כך שם לו בתא המטען שקית ורודה אורן מאשר כי הוא הביא להם נתפס הסם עטוף בשקית חיצונית בצבע ורוד .	אורן ועקנין אורן ועקנין	תצפית שרלי בן מוחה תצפית	19:43 19:46 19:48-19:50 20:00 20:30

ראיות נסיבתיות ושתיקה בהליך מעצר עד תום ההליכים - מסגרת נורמטיבית

כבר נפסק על ידי בעניין אחר כי קיומן של ראיות נסיבתיות שיש בהן כדי לקשור נאשם למעשים המיוחסים לו בכתב האישום, בצירוף שמירתו על זכות השתיקה, יש בהם כדי להקים את התנאי של קיומן של ראיות לכאורה לצורך מעצרו עד לתום ההליכים נגדו [בש"פ 6169/12 קסנטיני נ' מדינת ישראל + בש"פ 3421/13

איכות הראיות הנסיבתיות הנדרשת נדונה במפורט על ידי בית המשפט העליון :

ההלכה בעניין זה סוכמה בבש"פ 5588/12 נאימצ'יק:

8. נעצור בצומת שבין ראיות לכאורה לבין ראיות נסיבתיות. מה מוליד המפגש ביניהן?.....ראיות

נסיבותיות מוצלחות בסיום המשפט, נשענות על שתי קומות.

הראשונה - ראיות מסוימות הוכחו מעל לכל ספק סביר.

השנייה - של אף שראיות אלו אינן ישירות, השתלבותן ביחד יוצרת פסיפס המוביל לתוצאה הגיונית אחת והיא הרשעת הנאשם.

מה המצב בראיות לכאורה?

באשר לקומה הראשונה, יש לבחון האם כל אחת מהראיות לכשעצמה הוכחה לכאורה.

באשר לקומה השנייה, העניין מורכב. תיתכנה שלוש אפשרויות.

הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבותיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל.

השנייה - הראיות לכאורה הנסיבותיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה.

השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבותיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים.

ודוק, עסקינן בהתפתחות טבעית של הראיות הנסיבותיות, ולא התפתחות מלאכותית, רחוקה או מאולצת. מתפקידו של בית משפט לעמוד היטב על אופן ההתפתחות הפוטנציאלי האמור. אל לו לכסות את החסר ולמתוח את הפוטנציאל הראייתי מעבר לגבולותיו. הזהירות המתבקשת תתן את אותותיה גם תוך בחינת המארג הראייתי הנסיבתי הקונקרטי ביחס לנאשם מושא הבקשה למעצר עד לסיום ההליכים.

באפשרות השלישית, יש לשאול ככלי עזר: "מה הוכח שלא באופן ישיר?". למשל, האם יש אפשרות שהנאשם כלל לא היה בזירה וזיקתו בנויה על ראיות נסיבותיות (מצב א')? או שמא, הימצאותו בזירה בנויה על ראיות לכאורה, ומידת מעורבותו נסובה סביב ראיות נסיבותיות (מצב ב')? אין באמור לקבוע כי במצב א' יש לשחרר בעוד במצב ב' יש לעצור, אלא אלו שיקולים רלוונטיים בבוא בית המשפט להכריע במקרה גבול של ראיות נסיבותיות לכאורה.

ברוב אמרתיו שמר המשיב במופגן על זכות השתיקה וסירב להתייחס לראיות אלה אשר מצביעות לכאורה על מסחר בסמים.

זכות השתיקה היא זכות העומדת לכל נחקר, אך נקיטת עמדה כזו בחקירה עלולה לחזק את תמונת המסוכנות בשלב

המעצר כשם שהיא עלולה לסייע לראיות התביעה בדיון באישום. בית המשפט העליון בבש"פ 3199/14 לנדואי ואח' התייחס לאפקט זה בדבריו:

לשתיקה בשלב המעצר יש מחיר כפול - הן במישור הראייתי והן לצורך סתירת המסוכנות:

"שתיקתו של העורר היא בבחינת שטר ושוברו בצידו לא רק במישור הראייתי, אלא גם במישור הליכי המעצר. הלכה פסוקה היא כי נאשם שיש כנגדו ראיות לכאורה אינו יכול ליהנות משני העולמות: גם לשותק על-אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מהמעצר על אף שנותר בחזקת מסוכן (בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מ"י [פורסם בנבו] (23.8.05); בש"פ 4881/03 קביליו נ' מ"י [פורסם בנבו] (9.6.03); בש"פ 8638/96 קורמן נ' מ"י, פד"י נ(5) 200, 206 (1996)). ובכלל, שתיקתו של חשוד מחזקת עמדת התביעה לצורך שלב המעצר [...]" (בש"פ 1648/11 אביטן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (7.3.2011)).

על זאת יש להוסיף את הדברים שנאמרו בבש"פ 1947/09 מדינת ישראל נ' איל לוי ואח' (טרם פורסם, 9.3.09):

"השתיקה מצטרפת להחשדה, ואחזור על שנאמר בע"פ 1707/08 אריש נ' מדינת ישראל (לא פורסם) כי "אין צורך להכביר מלים על כך שככלל, והחריגים יהיו נדירים, יסבור בית משפט כי השותק - יש לו מה להסתיר". אכן, שתיקתם של המשיבים עשויה לחזק את הראיות נגדם, כאמור בנוסח האזהרה בסעיף 28(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996. בפרשת קורמן הנזכרת ציין השופט זמיר (עמ' 260), כי נאשם שיש נגדו ראיות לכאורה בדבר ביצוע עבירה חמורה "אינו יכול ליהנות משני העולמות בעת ובעונה אחת; גם לשותק, על אף הנטל הרובץ עליו להפריך את חזקת המסוכנות, וגם להשתחרר מן המעצר על אף שהוא נותר בחזקת מסוכן". ואולם, באותו מקרה היה המדובר בהריגה; למרבה המזל, המשיבים דן נעצרו טרם הספיקו לבצע את הפשע לו קשרו לכאורה. החשדנות הסטטוטורית והשיפוטית הטבועה, ואודה ולא אבוש כי חש אני חשדנות כלפי השותקים, היא רק אחד המרכיבים. בא כוח המשיב 1 הפנה גם לבש"פ 8794/07 מדינת ישראל נ' ישעיה (לא פורסם) (השופט חיות) בו שוחרר המשיב חרף שתיקה, וכן בבש"פ 11083/08 נחשונב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) ובש"פ 11129/08 אנקווה נ' מדינת ישראל (לא פורסם), בהם הוזמן תסקיר מעצר חרף שתיקה; ראו גם בבש"פ 9944/08 חביב נ' מדינת ישראל (לא פורסם) (השופט לוי). אכן, השתיקה מוסיפה היבט של חומרה לראיות שישנן, אך היא חלק ממכלול ואינה כמובן "שורה תחתונה" כשלעצמה."

כן ראו:

"הימנעותו של העורר מלהשיב לשאלות במהלך חקירתו, מחזקת, לפחות בשלב זה של המעצר, את מעורבותו הלכאורית של העורר במיוחס לו (סעיף 28(א) סיפא לחוק המעצרים). אכן, יכולות להיות סיבות רבות לשתיקה, ויכול להיות ששתיקתו של העורר נובעת מגורמים שאינם נהירים לנו, אך בסופו של יום, שתיקה זו מונעת את פיזור הערפל לגבי מעורבותו הלכאורית במיוחס לו בכתב האישום (בש"פ 5376/03 ליבני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 17.6.2003), פס' 5 להחלטתה של כבוד השופטת א' חיות; בש"פ 5472/11 מדינת ישראל נ' מוסיראתי ([פורסם בנבו], 11.8.2011), פס' 5 להחלטתו של כבוד השופט י' עמית).". [בש"פ

4667/12 מקסים אזולאי נ' מדינת ישראל (28.6.12) פסקה 8 להחלטת כב' השופט צ' זילברטל].

ראיות נסיבתיות לכאורה מן הכלל אל הפרט

הנאשם נקשר ישירות לעסקה באמרתו של ויקטור עזרן ונקשר בראיות נסיבתיות בעלות עוצמה גבוהה הנתמכות היטב בסדר הזמנים שצויין בטבלה , בתוכן השיחות שהואזנו , מסירת מספרו של הנאשם ושמו הפרטי , והתנהגותו של אורן ועקנין אשר קיבל את הסמים כפי שנצפה והואזן .

כל אלה בצירוף שתיקת הנאשם, ואמרת בת זוגו מקימים ראיות לכאורה שדי בהן כדי להקים סיכוי סביר להרשעה הן בעבירה של סחר בסמים והן בעבירה של הפרת הוראה חוקית .

אני מורה על מעצרו של הנאשם עד החלטה אחרת.

נוכח העדרות - דיון המשך יקבע על ידי כב' השופט גיל דניאל סה"נ אל מול יומן באי כוח הצדדים ביומנו, או ישמע על ידו במעמד הצדדים היום על פי שיקול דעתו

ההחלטה ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ז, 08 נובמבר 2016,
ותקרא על ידי כב' השופט דניאל .